

Spidsen. Jeg bor, som nævnt, ude i Hillerød, ikke i selve Byen, men i Slotssognet, der er bygget ganske sammen med Byen, og som er en Bydel, hvor der bor en Mængde Arbejdere inde fra Hillerød. De henter deres Arbejdsløshedsunderstøttelse fra denne lille Kommune, Frederiksborg Slots Sogn; denne Kommune har i lang Tid udbetalt 1 200 Kr. om Ugen i Arbejdsløshedshjælp. Det kan den sikkert ikke blive ved med, det er umuligt. Men der findes to store Statsarbejder, som kan sættes i Gang lige i Sognets Nærhed. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Trafikminister, at man tager fat paa disse Arbejder: det bevilgede Statsmejeri og den midtsjællandske Bane. Statsmejeriet, der skulde ligge paa Statens Gaarde derude, Faurholm og Trollesminde, blev vedtaget i sidste Rigsdagsamling, og det er en Gaade for alle Beboerne derude, hvorfor der ikke bliver taget fat paa dette Arbejde, der vilde skaffe Beskæftigelse til en Mængde arbejdsløse. Det samme gælder om den midtsjællandske Bane. Den er ført op Syd fra til Ringsted, og der er arbejdet adskilligt Nord for Ringsted. Hvorfor kunde man da ikke ogsaa begynde Nord fra fra Hillerød, hvorfra Banen skal udgaa?

Jeg vil, ligesom Folk derude, sige, at det er en Gaade, hvorfor dette Arbejde ikke for længe siden er begyndt. Man spørger forundret: Hvad er dog Grunden? Man kommer til at tænke paa, om det skulde være den meget omtalte Slendrian, som skal herske i vore Ministerier. Hvis det er Tilfældet, saa kunde man sandelig ønske, at der maatte fremstaa en Mand, der kunde sige som Tordenskjold — jeg tror, det var i Marstrand —, da han raabte til Kommandanten: Hvad tøver I dog efter? Der er sandelig Grund til at sige: Sæt dog det Arbejde i Gang, saaledes at mange arbejdsløse derude kan faa Beskæftigelse i Stedet for at ligge det offentlige til Byrde.

Der er et Arbejde oppe i min Valgkreds, som jeg ligeledes vil henlede den højtærede Trafikministers Tanke paa. Baneforholdene i Frederikshavn har længe været meget lidet tidssvarende. Nu er det bevilget, at Skagens-Banen føres ind som en bredsporet Bane. Det vil medføre, at der skal eksproprieres forskellige Grunde for at faa Plads, og Statsbanerne staa ogsaa overfor en Udvidelse deroppe. Der er ikke Plads til disse Udvidelser paa det Terræn, Statsbanen ejer. Jeg skal med det samme gøre opmærksom paa, at Statsbanen i sin Tid er ført saaledes ind, at den kommer Nord fra ind i Byen og løber saa tæt ind paa Byens Hovedgade,

at den ganske afskærer Byens Udvikling i Vest. Da senere Sæby-Banen blev bygget og ført ind til Frederikshavn Syd fra, blev den ført ind paa samme Maade, saa den ogsaa kom til at afskære Byens Udvikling mod Vest. Dersom nu hele dette Baneprojekt, baade Sæby-Banen, Statsbanen og Skagensbanen, blev flyttet ud paa den saakaldte Kragholm Øst for Byen, vilde disse Ulemper være forbi. Handelsforeningen i Frederikshavn har for længe siden skrevet til den højtærede Minister og gjort ham bekendt med dette Forhold og har paavist, hvorledes det vil være nødvendigt, hvis ikke Baneforholdene bliver forandret, at lave store Viadukter paa to Steder i Byen; men dels vil dette være meget vanskeligt, fordi Stigningen er stor, og dels vil det være uhyre bekosteligt. Derimod ligger der den store Plads ude paa Kragholmen, hvor man let ved at opføre en Dæmning fra den nordre Havnemole over mod Frydenstrand kan opfylde et meget stort Areal, et Areal, der vil udgøre ca. 70 Tønder Land.

Her vil der kunne blive udmærkede Banegaardsforhold, og idet Banen bliver ført ind hertil, vil Byen være ganske ugeneret af Banegaardsanlæg, medens de nuværende Forhold virker meget generende. Hvis vi skulde opleve, hvad der dog er Haab om, at der kommer en Færgerute i Gang mellem Norge og Danmark, er der al Sandsynlighed for, at den vil faa Tilslutning ved Frederikshavn; men i saa Fald er det dobbelt nødvendigt, at Banegaarden ligger nede ved Havnen, og at Færgelejer anbringes paa den nordre Side af Havnen, netop der, hvor Banegaarden tænkes flyttet ned. Samtidig med, at jeg henleder den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa denne Omlægning, vil jeg spørge, om der ikke var Grund til at overveje, om dette Arbejde ikke bør fremmes nu under de forhaandenværende Arbejdsløshedsforhold. Det paatænkes at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang, Arbejder, som ikke i Øjeblikket er strengt nødvendige, men vel har deres Betydning for Tiden, der kommer. Dette maa i højeste Grad siges at være et saadant Arbejde, og det kunde hjælpe i høj Grad overfor Arbejdsløsheden baade i Frederikshavn Kommune og i de omliggende Kommuner.

Men der kommer dog vist neppe nogen rigtig Lindring med Hensyn til Arbejdsløsheden, før vi faar Byggeriet sat i Gang; og selv om Materialepriserne synker — de er vel nu faldet ca. 25 Procent af den højeste Pris —, er der endnu neppe mange private, der med de Priser, som for Tiden er, vil